

Gud av Gud, ljus av ljus

Av Jakob Appell, Hälsnings redaktör

Den kropp som spikades fast på korset, till försoning för världens synd, varifrån kom den biologiska existensen?

Nya testamentet lär att ingen bekänner Jesus som Herren (Gud) annat än genom den helige Ande (1 Kor 12:3). Kyrkohistorien ger också många exempel på att bekvänelsen av Jesus som sann Gud inte kommer lättvindigt. När FFG under våren uppmärksamar 1700-årsjubileet av det ekumeniska konciliet i Nicea 325 ger det många inblickar i bakgrunden till den nicenska trosbekvänelsen, brottnngen med bibeltexterna och de smärtsamma stridigheterna, men framför allt Guds eget verk för att bevara kyrkans tro på, och bekvänelse av, den treenige Guden.

Vid en debatt för ungefär tio år sedan uttryckte den då blivande ärkebiskopen, Antje Jackelén, att det var att missa hela poängen om man tog frågan om jungfrufödseln som en *biologisk* fråga. Frågan är om det inte är precis tvärtom, att det biologiska – det historisk-faktiska – är hela poängen med inkarnationen, att det är just ”Gud av Gud, ljus av ljus” som, med orden i Nicenska trosbekvänelsen, ”för oss människor och för vår salighets skull har stigit ned från himmelen och tagit mandom genom den helige Ande av jungfrun Maria och blivit människa”. Det biologiska är inte en perifer fråga, eftersom det sätter strålkastarljuset på det stora mysteriet hur Gud kunde bli *in carne* och få sin biologiska existens. När Jesus trädde fram och predikade om sig själv som Livets bröd sa han att brödet han ger är hans *kött*, ”för att världen skall leva” (Joh 6:51). Den kropp som spikades fast på korset, till försoning för världens synd, varifrån kom den biologiska existensen? Och Paulus sa att om inte just den korsfäste Jesus uppstått från de döda, som en kroppslig verklighet, ja, då är vår tro meningslös och vi är fortfarande kvar i våra synder (1 Kor 15:17). Vem missar hela poängen egentligen?

Nu kanske Jackelén avsåg förkunnelsen av, och tron på, inkarnationens evangelium *idag*, ungefär som när Luther påpekade att det hjälper mig föga om Jesus uppstått från de döda om han inte uppstår *för mig*, till tro på honom som ”uppstod för vår rättfärdiggörelses skull” (Rom 4:25). Men det är en falsk motsättning att ställa den personliga, och *nödvändiga*, tron på Jesus mot tron på Jesus som, för att återigen citera Nicenum, ”har blivit för oss korsfäst under Pontius Pilatus, lidit och blivit begravnen; som på tredje dagen har uppstått, efter skrifterna”. Jag kanske inte kan bevisa det historisk-faktiska och biologiska, men den helige Ande kan övertyga mig om att denne enkle rabbi från Nasaret som möter mig i evangelierna fak-

V | D
—
M | A

tiskt är Herren, ”Gud av Gud, ljus av ljus”, och inte bara det, utan också *min* Herre och *mitt* ljus. Det är ingen självklarhet att Gud skulle vilja vara det. Riktigt viss om att han är det, kunde Bo Giertz säga, blir man först när ens synder blir förlättna. Gud är Gud, men ”för oss och för vår salighets skull” sti-

ger han ner till oss, blir människa för att bära och försona människors synd. Ännu idag sänder han sitt Ord och sin Ande till människor, så att också vi ser upp till Gud ”som vi har genomborrat” (Sak 12:10; Joh 19:37) med våra synder, men i *tro*, att våra synder just därigenom blivit omhändertagna.

Guds egen strid för kyrkans tro på, och bekvänelse av, Jesus som sann Gud fortsätter. Vi gör rätt i att fördjupa oss i mysteriet (välkommen på bibelkonferensen 21–22/2!) och i den helige Andes kraft på nytt falla ner i tillbedjan inför det biologiska (!) underverket att det späda barnet vid moderns bröst samtidigt är ”min Herre och min Gud” (Joh 20:28).

Hälsning ges ut av

Församlingsfakulteten
Ekmansgatan 3
411 32 Göteborg

Tel: 031-778 35 40

E-post: info@ffg.se

Hemsida: www.ffg.se

Ansvarig utgivare:

Torbjörn Johansson

Redaktion:

Jakob Appell (redaktör)

Marie Persson (red.sekr.)

Följ oss på sociala medier:

